

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL G. M. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. spalio 12 d. Nr. 242-433
Vilnius

Lietuvos bankas gavo G. M. (toliau – pareiškėjas) atstovaujančios advokatės A. P. (toliau – pareiškėjo atstovė) prašymą, kuriuo pareiškėjo atstovė prašė išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką ir atlyginti papildomai patirtas transporto priemonės vertinimo išlaidas pagrįstumo.

N u s t a t y t a:

2016 m. sausio 5 d. tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta transporto priemonės draudimo sutartis, kurios pagrindu nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2017 m. sausio 31 d. buvo apdrausta pareiškėjui nuosavybės teise priklausanti transporto priemonė „BMW 745“, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*).

2016 m. kovo 5 d. Kaišiadoryse, kelyje link Stasiūnų gyvenvietės, įvyko eismo įvykis, kuriame buvo apgadinta pareiškėjo transporto priemonė ir kitam eismo įvykio dalyviui L. P. priklausantis automobilis „Subaru Forester“, valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Pareiškėjas informavo draudiką apie eismo įvykį ir, gavęs iš jo patvirtinimą žodžiu, kad įvykis turėtų būti pripažintas draudžiamuoju, o draudimo išmoka turėtų būti apie 5 000 Eur, kreipėsi į UAB „Nepriklausomų ekspertų agentūra“ su prašymu parengti transporto priemonės vertinimo ataskaitą. 2016 m. kovo 18 d. transporto priemonės vertinimo ataskaitoje Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Ataskaita) turto vertintojai nustatė, kad pareiškėjo transporto priemonės atkūrimo išlaidos sudaro 82 procentus rinkos vertės, todėl transporto priemonės remontas ekonomiškai nėra tikslingas. Transporto priemonės likutinė vertė yra 3 100,61 Eur, o patirti nuostoliai sudaro 6 742,62 Eur. Pareiškėjas papildomai patyrė 180 Eur Ataskaitos rengimo išlaidas.

Ataskaita buvo pateikta draudikui, pastarasis, įvertinęs pareiškėjo pateiktą informaciją, informavo, kad draudimo išmokos nemokės, nes pagal Transporto priemonių draudimo taisyklės Nr. 021 (2015 m. spalio 27 d. redakcija, galiojanti nuo 2015 m. lapkričio 15 d.) (toliau – Taisyklės), kurių pagrindu buvo sudaryta draudimo sutartis, atsisakymas mokėti draudimo išmoką pagrįstas nustatyta aplinkybe, kad pareiškėjo transporto priemonės ir kito automobilio sugadinimai buvo padaryti ne eismo įvykio metu vairuotojų nurodomomis aplinkybėmis, o kitomis aplinkybėmis. Draudikas papildomai pateikė pareiškėjui 2016 m. balandžio 15 d. Ekspertinę pažymą (toliau – Ekspertinė pažyma), kurios išvadose nurodyta, kad eismo įvykyje dalyvavusių automobilių sugadinimai buvo padaryti ne vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko padaryta išvada ir papildomai pateikė įvykyje buvusių pareigūnų paaiškinimus ir eismo įvykio nuotraukas, tačiau draudikas konstatavo, kad 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykis buvo inscenizuotas (dirbtinai sukurtas), todėl draudikui nekyla pareiga mokėti draudimo išmoką. Draudiko teigimu, jeigu eismo įvykio deklaracijoje ir pateiktuose paaiškinimuose nurodomi tikrojo eismo įvykio mechanizmo neatitinkantys faktai, eismo įvykio

dalyviai neįgyja teisės į draudimo išmoką. Draudiko manymu, pareiškėjo papildomai pateiktos nuotraukos iš eismo įvykio vietos tik patvirtina draudiko atlikto tyrimo išvadas.

Pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo teigė, kad 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykis įvyko tomis aplinkybėmis, kurios buvo nurodytos eismo įvykio deklaracijoje, ir papildomai paaiškino, kad, važiuodamas nuo Kaišiadorių kapinių, pasiekęs sankryžą, apsidairė, ar pagrindiniu keliu nevažiuoja kitos transporto priemonės. Jau buvo nutaręs sukti į dešinę pusę, bet greitai apsigalvojo ir pasuko į kairę. Tuo metu į jį ir atsitrenkė L. P. vairuojama transporto priemonė. Po smūgio tiek pareiškėjo, tiek L. P. transporto priemonė sustojo lygiagrečiai viena su kita (pareiškėjo automobilis buvo labiau pasistūmėjęs į priekį). Išlipus iš transporto priemonių buvo matyti, kad apgadinta dešinioji pareiškėjo automobilio pusė, o „Subaru Forester“ apgadinta priekinė dalis. Pareiškėjas paaiškino, kad į įvykio vietą atvykę du policijos pareigūnai įvertino, kaip pareiškėjas ir L. P. pildė eismo įvykio deklaraciją, padėjo sutvarkyti eismo įvykio vietą – sušlavė stiklus ir nuolaužas. Be to, pareigūnai savo paaiškinimuose patvirtino aplinkybes, susijusias su transporto priemonių padėtimi po eismo įvykio.

Pareiškėjas atkreipė dėmesį į tai, kad Ekspertinėje pažymoje ekspertas vadovavosi eismo įvykio deklaracija ir eismo įvykio dalyvių paaiškinimais. Pareiškėjas nurodė, kad nei jis, nei L. P. neturi specialių žinių, kaip nustatyti automobilių greitį prieš įvykį, todėl dėl susijaudinimo ir išgąščio po eismo įvykio galėjo užfiksuoti neviseškai tikslius duomenis. Tačiau, nepaisant pirmiau minėtų galimų netikslumų, matyti, kad eismo įvykio dalyvių deklaracijoje užfiksuota informacija, taip pat informacija, pateikta paaiškinimuose draudikui, iš esmės nesiskiria nuo Ekspertinėje pažymoje nustatytų aplinkybių.

Pareiškėjas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad, jo turimomis žiniomis, pareiškėjo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu apdraudusi AAS „Gjensidige Baltic“ išmokėjo L. P. draudimo išmoką, taigi pripažino 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykį draudžiamuoju.

Pagal Taisyklių 7.1 papunktį, draudžiamasis įvykis yra apdraustos transporto priemonės sunaikinimas arba sugadinimas dėl bet kokių staiga ir netikėtai įvykusių atsitikimų arba transporto priemonės vagystė, pasireiškianti kaip transporto priemonės ar atskirų jos dalių pagrobimas arba užvaldymas plėšimo būdu, išskyrus įvykius, Taisyklėse įvardytus kaip nedraudžiamieji. Pareiškėjo teigimu, pateikti paaiškinimai, rašytiniai įrodymai ir nuotraukos patvirtina, kad eismo įvykis įvyko eismo įvykio deklaracijoje nurodytoje vietoje ir nurodytomis aplinkybėmis. Remdamasis išdėstytais teiginiais, pareiškėjas, prašo Lietuvos banko rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką pagal Ataskaitoje nustatytą žalos dydį (6 742,62 Eur) ir atlyginti papildomai pareiškėjo patirtas transporto priemonės vertinimo išlaidas (180 Eur).

Draudikas paaiškinimuose dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių ir pateikto reikalavimo pagrįstumo pažymėjo, kad veikė vadovaudamasis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalies nuostatomis: dėjo reikiamas pastangas patikrinti visą prieinamą informaciją, tiriant įvykio aplinkybes buvo taikomos specialios techninės (trasologijos) žinios. Buvo nustatyta, kad pareiškėjas pateikė klaidingus duomenis apie įvykį bei jo padarinius, todėl 2016 m. kovo 5 d. įvykis buvo pripažintas nedraudžiamuoju.

Draudikas patvirtino, kad, gavęs pranešimą apie eismo įvykį ir sudaręs žalos sąmatą, apskaičiavo, kad pareiškėjo automobilio atkūrimo išlaidos yra 5 358,42 Eur, ir apie tai telefonu pranešė pareiškėjui, tačiau pabrėžė, kad nuostolių vertinimas yra žalos reguliavimo proceso dalis ir savaime nereiškia įvykio pripažinimo draudžiamuoju. Draudikas taip pat pažymėjo, kad pareiškėjo pateikta Ataskaita neturi *prima facie*, t. y. didesnės išankstinės įrodomosios galios, ir yra lygiavertis duomuo, vertinant padarytą žalą ir apskaičiuojant nuostolio dydį. Teisės aktai nenustato draudimo bendrovėms pareigos mokėti draudimo išmoką pagal nepriklausomo turto vertinimo ataskaitą. Draudikas patikino, kad nei teismų praktikoje, nei teisės aktuose, nei tarp šalių sudarytoje draudimo sutartyje nėra numatyta, kad nepriklausomų turto vertintojų ataskaita turi didesnę išankstinę įrodomąją galią ir draudikas privalo vadovautis būtent ja. Turto vertinimo ataskaitoje nurodyti duomenys turi būti vertinami kartu su pateiktų įrodymų visuma.

Draudikas paaiškino, kad, reguliuojant žalą, eismo įvykių tyrė specialių žinių eismo įvykio tyrimo srityje turintis draudiko darbuotojas. Draudiko tyrimas atliktas taikant mokslškai pagrįstas ir aprobuotas metodikas, naudojantis „PC-Crash“ programa, skirta eismo įvykio eigai modeliuoti. Draudikas teigė, kad analogišką programą naudoja Lietuvos teismo ekspertizės centras. Draudikas nustatė, kad automobilių susidūrimo aplinkybės neatitinka pareiškėjo pateiktų paaiškinimų, todėl įvykis laikytinas nedraudžiamuoju.

Draudikas taip pat paminėjo, kad pareiškėjo papildomai pateikti policijos pareigūnų paaiškinimai neįrodo ir nepagrindžia pareiškėjo teiginių dėl eismo įvykio aplinkybių tikrumo, nes pareigūnai nėra paties eismo įvykio liudytojai, be to, jie nefiksavo, netyrė ir nevertino eismo įvykio aplinkybių. Draudikas taip pat kritiškai vertina pareiškėjo pastabą apie susijaudinimą po eismo įvykio ir dėl to galbūt ne visai tiksliai užfiksuotas aplinkybes. Sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką draudikas grindžia Taisyklių 8.1.17 papunkčiu, nustatančiu, kad įvykis laikomas nedraudžiamuoju, jei draudėjas, apdraustasis arba su draudėju ir (ar) apdraustuoju susijęs asmuo, siekdamas gauti išmoką ar ją padidinti, suklastojo arba pateikė klaidingus duomenis apie įvykį ir (ar) jo padarinius. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas konstatavo, kad neturi pagrindo keisti priimto sprendimo dėl atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonės „BMW 745“ sugadinimų atkūrimo išlaidas.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kyla dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjui priklausančios transporto priemonės atkūrimo išlaidas dėl 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykyje padarytų sugadinimų, ir atlyginti pareiškėjo papildomai patirtas transporto priemonės vertinimo išlaidas.

Dėl atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrįstumo

Draudikas remiasi tuo, kad abu eismo įvykio dalyviai vienodai nurodė, kad automobiliai susidūrė, kai „BMW 745“ judėjo posūkyje į kairę ir tarp jų išilginių ašių buvo smailus apie 45 laipsnių kampas. Tai, draudiko nuomone, iš esmės prieštarauja jo nustatytoms aplinkybėms, kad „Subaru Forester“ atsitrenkė į statmenai jam stovinčio „BMW 745“ šoną. Draudikas pažymėjo, kad tokia nustatyta „BMW 745“ padėtis negalėjo susidaryti „natūraliai susiklosčiusiomis aplinkybėmis atliekant posūkį į kairę“. Iš tokios padėties pirmiau minėtas automobilis T formos sankryžoje, jeigu būtų judėjęs, būtų nuvažiavęs nuo kelio. Pareiškėjo paaiškinimus, kad prieš susidūrimą jis neva ruošėsi sukti į dešinę, po to persigalvojo ir ėmė sukti į kairę, draudikas vertina kaip bandymą paaiškinimus derinti prie ekspertinio tyrimo metu nustatytų susidūrimo aplinkybių. Draudiko manymu, Ekspertinė pažyma ir kiti surinkti įrodymai pagrindžia, kad įvykis įvyko ne transporto priemonių valdytojų nurodytomis aplinkybėmis, todėl įvykis pripažintinas nedraudžiamuoju.

Pareiškėjo atstovė teigia, kad faktiškai automobilių pažeidimai ir nurodytieji Ekspertinėje pažymoje nėra iš esmės skirtingi pažeidimai. Pirmiau minėtų sugadinimų netikslūs sutapimai galėjo atsirasti tik dėl eismo įvykio dalyvių nesugebėjimo absoliučiai tiksliai atkurti eismo įvykio aplinkybių, bet ne dėl to, kad eismo įvykio dalyviai sąmoningai siekė sukurti dirbtinę situaciją ir

inscenizuoti eismo įvykį.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtomis draudimo rūšies taisyklėmis, tiek draudimo liudijime aptartomis individualiomis sąlygomis. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat atvejai, kurie tokiais nelaikytini.

Pažymėtina, kad Lietuvos bankas, vertindamas abiejų ginčo šalių – draudiko ir pareiškėjo – pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, neturi objektyvios galimybės ir kompetencijos įvertinti paties eismo įvykio mechanizmo ir tokiu būdu pagal transporto priemonių apgadinimus ir padėtis nustatyti eismo įvykio kilimo aplinkybes. Todėl, nagrinėjant ginčą, Lietuvos banke yra analizuojami ginčo šalių pateikti įrodymai, kuriais šalys grindžia savo pozicijas.

Iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų matyti, kad Ekspertinėje pažymoje padaryta išvada, kad susidūrimo metu automobilis „Subaru Forester“ priekine dalimi, daugiau jos kaire puse ir viduriu, atsitrenkė į stovinčio automobilio „BMW 745“ dešiniojo šono vidurinę dalį. Smūgio metu tarp automobilių buvo beveik statmenas kampas, apie 85 laipsnių.

L. P. 2016 m. kovo 10 d. Eismo įvykio aplinkybių pranešimo protokole nurodė, kad įvykio metu buvo apgadinta jam priklausančio automobilio priekinė dalis, kairys šonas, stogas. Pareiškėjas pranešime apie įvykį AAS „Gjensidige Baltic“ nurodė, kad „važiuojant iš šalutinio į pagrindinį kelią nepastebėjo atvažiuojant kitai transporto priemonei ir ji įvažiavo į šoną.“ Analogiškas įvykio aplinkybes pareiškėjas nurodė ir draudikui, papildydamas, kad po susidūrimo jo automobilis buvo nežymiai pasuktas prieš laikrodžio rodyklę ir pastumtas į kairę; automobiliai sustojo greta vienas kito. 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykio deklaracijoje pareiškėjas ir L. P. nubraižė įvykio schemą, kurioje matyti, kad pareiškėjo transporto priemonė suko į kairę pusę, o L. P., važiuodama teisiai pagrindiniu keliu, atsitrenkė priekine dalimi į pastarosios dešinią šoną.

Atkreiptinas dėmesys, kad į įvykio vietą buvo iškviesta policija. Jos pareigūnai Ž. P. ir M. J. paaiškino draudikui, kad patruliuojant buvo gautas pranešimas apie eismo įvykį šalia Kaišiadorių kapinių kelyje link Stasiūnų gyvenvietės. Pareigūnai nedelsdami nuvyko į eismo įvykio vietą ir rado susidūrusias dvi transporto priemones. Transporto priemonės buvo išsidėsčiusios lygiagrečiai viena su kita. Buvo aiškiai matyti, kad apgadinta dešinioji „BMW 745“ pusė ir priekinė „Subaru Forester“ dalis. Iš transporto priemonių išsidėstymo bei eismo įvykio dalyvių paaiškinimų pareigūnai matė, kad eismo įvykį sukėlė pareiškėjas. Policijos pareigūnai patikrino, ar eismo įvykio dalyviai teisingai pildė eismo įvykio deklaraciją, taip pat padėjo sutvarkyti eismo įvykio vietą (sušlavė išsibarsčiusius stiklus bei transporto priemonių nuolaužas).

Iš Ekspertinėje pažymoje nurodytų duomenų matyti, kad draudiko atstovas padarė išvadą, kad susidūrimas tarp automobilių įvyko, tik ne vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis. Draudiko atstovas taip pat padarė prielaidą, kad aplinkybė, kad automobiliui „BMW 745“ T formos sankryžoje priekio kryptimi nebuvo jokio kelio ar nuvažiavimo, leidžia teigti, kad susidūrimas įvyko ne natūraliai susiklosčiusiomis aplinkybėmis. Įvertinus eismo įvykio dalyvių draudikui pateiktus paaiškinimus ir eismo įvykio dieną užpildytą deklaraciją, galima teigti, kad abiejų automobilių vairuotojai davė iš esmės neprieštarigus paaiškinimus apie eismo įvykio aplinkybes. Taip pat nėra objektyvių ir nenuginčijamų duomenų, kad iki eismo įvykio minėti automobiliai buvo techniškai netvarkingi. Iš pareiškėjo atstovės Lietuvos bankui papildomai pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėjo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu apdraudusi AAS „Gjensidige Baltic“ 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykį pripažino draudžiamuoju ir išmokėjo L. P. draudimo išmoką, atlyginančią padarytą žalą dėl pareiškėjo sukkelto eismo įvykio. Be to, pareiškėją su draudiku sutartiniai draudimo santykiai siejo nuo 2013 m., t. y. pareiškėjas draudė

jam priklausančių automobilių savanoriškuoju transporto priemonių draudimu nuo 2013 m. vasario 1 d. iki šiol. Atsižvelgiant į pirmiau nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad nelogiška būtų teigti, kad pareiškėjas tyčia inscenizuodamas eismo įvykį sugadino gana geros būklės automobilį.

Civiliniame procese įrodymų pakankamumo klausimas yra sprendžiamas vadovaujantis tikimybių pusiausvyros principu – išvadai apie fakto buvimą padaryti įrodymų pakanka, jei byloje esantys įrodymai leidžia labiau tikėti, kad tas faktas buvo, nei kad jo nebuvo. Nors draudikas teigia, kad eismo įvykis galėjo įvykti kitomis, nei eismo įvykio dalyvių nurodytomis, aplinkybėmis, tačiau Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma leidžia daryti išvadą, jog 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykis, kuriame buvo apgadinta draudiko savanoriškuoju transporto priemonių draudimu apdrausta pareiškėjui priklausanči transporto priemonė, įvyko eismo įvykio dokumentuose nustatytomis aplinkybėmis, todėl draudikui kyla pareiga išmokėti draudimo išmoką. Draudiko parengtoje Ekspertinėje pažymoje pateikta išvada, kad susidūrimas tarp automobilių yra įvykęs. Tai, jog vairuotojų nurodytos eismo įvykio aplinkybės nėra identiškos ekspertinio tyrimo metu padarytomis prielaidoms, negali paneigti eismo įvykio fakto. Taip pat atkreiptinas dėmesys į tai, kad draudikui, kuris buvo apdraudęs pareiškėjo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu, nekilo abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių, jis įvykį pripažino draudžiamuoju ir išmokėjo draudimo išmoką nukentėjusiajam. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad draudiko atsisakymas mokėti draudimo išmoką šiuo nagrinėjamu atveju laikytinas nepagrįstu.

Dėl draudimo išmokos dydžio ir transporto priemonės vertinimo išlaidų atlyginimo

Papildomai atkreiptinas dėmesys į Ataskaitoje nustatytą pareiškėjui priklausančio automobilio atkūrimo išlaidų dydį. Taisyklių 9.6.1.1 papunktyje nustatyta, kad, jeigu nepateikiami transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai, būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos be PVM pagal gamintojo rekomenduojamus laiko normatyvus, bet ne didesnius nei draudiko rekomenduojamo autoserviso valandiniai įkainiai, ir draudiko nurodytus keičiamų detalių ir (ar) dalių (naujų, neoriginalių, naudotų, o jų nesant rinkoje, naujų originalių), atitinkančių sugadintos transporto priemonės technologijos lygį, atsižvelgiant į kainą, kurią už detales ir (ar) dalis sumokėtų draudikas. Be to, transporto priemonių draudimo liudijime, patvirtinančiame draudimo sutarties sudarymą, nurodyta, kad „remontas organizuojamas draudiko pasirinkimu“. Atsižvelgiant į tai, kad Ataskaitoje pareiškėjo patirtos žalos dydis (6 742,62 Eur) buvo įvertintas, nesivadovaujant pirmiau minėtomis Taisyklių ir draudimo liudijime nustatytomis sąlygomis, taip pat į tai, kad pareiškėjo atstovė nepagrindė, dėl kokių priežasčių neturėtų būti vadovojamasi draudiko nustatytu žalos dydžiu, pareiškėjo reikalavimas dėl draudimo išmokos dydžio ir papildomai patirtų transporto priemonės vertinimo išlaidų laikytinas nepagrįstu.

Apibendrinant pirmiau nurodytą informaciją, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju draudikas turėtų priimti sprendimą dėl 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykio pripažinimo draudžiamuoju ir apskaičiuoti pareiškėjui mokėtiną draudimo išmoką, vadovaudamasis draudimo sutartyje ir Taisyklėse sutartomis sąlygomis, todėl pareiškėjo draudiko atžvilgiu keliamas reikalavimas tenkintinas iš dalies.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjo G. M. reikalavimą, rekomenduojant AB „Lietuvos draudimas“ 2016 m. kovo 5 d. eismo įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pagal draudimo

sutarties sąlygas apskaičiuotą draudimo išmoką.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

L. e. Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros
departamento direktoriaus pareigas

Vaidas Cibas